Č.j. 3 T 83/2017 - 220

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. ledna 2018 v Lounech v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Bachové a přísedících Blanky Polcarové a Vlasty Žatečkové, takto:

Obžalovaný Petr **J[redacted],** narozený [redacted] v Chomutově, trvale bytem [redacted], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Kynšperk nad Ohří,

je vinen, že

dne 26. 11. 2016 kolem 6.00 hodin v podnapilém stavu u obce Chbany, za křižovatkou na obce Žabokliky a Nové Sedlo za železničním přejezdem přiměl zastavit řidičku taxislužby Elišku C[redacted], nar. [redacted], která ho vezla ze Žatce do obce [redacted] osobním automobilem zn. Škoda Octávia u krajnice s tím, že je mu nevolno, poté, co přibrzdila, zatáhl za ruční brzdu a vypnul klíčkem zapalování, nasunul se na poškozenou, začal ji lízat obličej, poté si sedl zpět na místo spolujezdce, svou nohu nechal přes nohy poškozené, kterou osahával na obličeji, na prsou a pod kalhotkami na přirození, tato se mu snažila klást odpor, svého jednání však nezanechal, chytal ji za krk, tahal ji za vlasy, chytil ji i za rukáv svetru, který roztrhl, roztrhl jí i řetízek, při tom jí říkal, že se jí to bude líbit, že mu na ní záleží, poškozené se však po nějaké chvíli podařilo zapnout klakson ve vozidle a začala křičet, poté, co bylo vidět, že se k vozidlu blíží nějaké světlo, obžalovaný svého jednání zanechal vystoupil a odešel,

tedy

-dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že donutí jiného násilí k pohlavnímu styku, a tento čin spáchal způsobem srovnatelným se souloží, tohoto se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

čímž spáchal

pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1, § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tři a půl (3,5) roku.
Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

Provedeným dokazováním byl zjištěn shora popsaný skutkový stav:
Obžalovaný v přípravném řízení vypověděl, že toho dne potřeboval jet z [redacted] do Žatce a tak si kolem 18.hodiny přivolal si taxi. Přijela žena, do té doby ji neznal, malá, vlasy nakrátko tmavší barvy. Nejprve se nechal dovézt do Žatce k bankomatu, potom na kulaté náměstí, kde peníze předal Jiřímu Ž[redacted]. Pak ho taxikářka odvezla do Tipsportu, zaplatil jí celkem 480,- Kč a šel dovnitř. Dal si tři piva, byl tam asi hodinu, potom šel do nonstop restaurace, kdo ho tam odvezl, to neví. Zde se najedl a pak byla cesta do Kadaně. To jel zase taxíkem, který řídila ta paní taxikářka. Jak k ní zase přišel, to neví, neví, jestli jí volal nebo byli spolu v kontaktu po SMS zprávách. Neví ani, proč jeli do Kadaně. Cestou do Kadaně se dohodli, že si dají někde kávu, to už bylo kolem půlnoci nebo 1.00 hodin, nic ale nenašli, tak ji navedl na čerpací stanici, kde si dali kávu z automatu. Tam jí volal nějaký zákazník, ona se ho ptala, jestli chce jet s ní, ale on řekl, že se zákazníkem nepojede. Zeptala se ho, jestli na ni počká, až odveze toho zákazníka, s tím souhlasil a ona ho zavezla o tři kruháky níž v Kadani. Tam byl v nějakém nonstopu, dal si tři piva. Pak si vzal kadaňského taxíka a jel jím do Žatce, kam přijel kolem 5.00 hodin. Odtud volal té taxikářce, aby ho odvezla domů do [redacted]. Cestou za odbočkou na Nové Sedlo jí řekl, ať zastaví, a šel pěšky. Za cestu jí nezaplatil. Nechal si zastavit proto, že ona něco řekla, neví ale co, a to ho asi naštvalo. Cestou se normálně bavili, také si s ní potykal. Za celou noc vypil asi devět piv. Na sobě měl kalhoty, z jejichž kapes vypadávají peníze, a takto mu asi vypadla z kapsy cestou do Kadaně dvoutisícikorunová bankovka. Z kalhot mu vypadly asi ještě další peníze, asi 2.000,- Kč, protože doma, když si peníze spočítal, mu to nesedělo. Je pravdou, že taxikářce psal SMS zprávy a žádal ty peníze, které v autě ztratil. Jinak neví, co jí dále psal, ale potom mu začali psát lidi z nějakých čísel, ať jí dá pokoj, kde je a další nesmysly. Ví, že ta řidička se jmenuje Eliška. Žádné násilí vůči ní nepoužil, nebyl vůči ní hrubý, nenadával jí. Neví, proč uvedla, že ji chtěl znásilnit, žádný motor nevypínal, nezatáhl za ruční brzdu, neříkal, kam má jet, zajela tam ona. Ještě, když vystoupil z auta, tak mu říkala, že ho vezme domů. Po nějaké chvíli po vystoupení z auta jela kolem policejní hlídka, která ho upozornila na to, že nemá reflexní pásky. Neví, proč tu policejní hlídku ta taxikářka nezastavila. Když jí psal o těch penězích, které ztratil v autě, tak mu na to neodpovídala. Ignorovala ho. On měří 196 cm. Ti policisté, co ho zastavili, měli auto Škoda Octavia combi, byli tam dva policisté a jedna policistka. Když odešel z taxíku, stála tam taxikářka ještě asi dvě minuty, on ušel po silnici asi 20 metrů. Taxík stál vzdálený od silnice 10 metrů a policie potom jela tak do deseti minut.
Pokud jde o hlavní líčení, obžalovaný žádal soud, aby toto již od počátku proběhlo v jeho nepřítomnosti, nicméně soud shledával jeho výslech nutným, proto trval na jeho osobní účasti, kdy po zákonném, poučení obžalovaný setrval na své původní výpovědi a dále se dovyjádřil a odpověděl na položené dotazy. Po ukončení jeho výslechu obžalovaný opět požádal, aby hlavní líčení dále probíhalo v jeho nepřítomnosti, čemuž soud pro další průběh jednání vyhověl.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Ságlová

Nad rámce své výpovědi z předchozího řízení uvedl, že mobilní číslo na poškozenou si vzal už po cestě do Žatce. Vzdálenost z Tip Sportu a Nonstopu v Žatci je asi 2 km, šel pěšky. Před cestou do Kadaně jej poškozená vyzvedávala v té restauraci, kde předtím jedl, bylo to mezi 21 až 22 hod. Do Kadaně jel za kamarádem a to, že si chtěli dát kávu, byla jenom součást konverzace, nic intimního neplánoval. Poškozená mu o sobě říkala, kde bydlí, že má dceru, o druhovi nehovořila. V Kadani poškozené za cestu neplatil. Ten důvod, proč vystoupil při cestě z Žatce do [redacted] na tom místě, kde mělo dojít ke skutku, byl ten, že věděl, že si z bankomatu vybral 9 000 Kč, 500 Kč předal jako dluh kamarádovi, 480 Kč platil za taxi z [redacted] do Žatce, jeho útrata za celý večer nepřesáhla 500 Kč a pak ještě platil asi 370 Kč taxikáři za cestu z Kadaně do Žatce, takže věděl, že by u sebe měl mít kolem 7 000 až 7 500 Kč, přičemž když byl v té Kadani, tak zjistil, že má pouze 2 000 Kč, tedy těch 5 000 Kč musel někde vytratit z kapsy a měl podezření, že se to stalo v taxíku poškozené. V restauracích o peníze přijít nemohl, hledal je po příjezdu z Kadaně i v Nonstopu. V Kadani peníze už neměl. Proto, se při té poslední cestě na ty peníze zeptal, ale dostalo se mu pouze neurčité odpovědi, což ho naštvalo a proto vystoupil. Z místa, kde vystoupil z vozidla poškozené je to do [redacted] asi 7 km, šel pěšky. Ze Žatce do Kadaně je to asi 28 km a ze Žatce do [redacted] také. Bylo mu divné, proč jednou platil 480 Kč a podruhé 370 Kč. Následně psal poškozené SMS zprávy, ale všechno se týkalo vrácení peněz, potom mu přicházely SMS z různých čísel, dokonce někdo byl i v Račeticích, takže se na to pak vykašlal. Potom poškozená podala trestní oznámení, domnívá se proto, že to mohla být reakce na jeho požadavky na vrácení peněz.

Obžalovaný dále předložil listinu o výběru částky 9 000 Kč z bankomatu u Kauflandu v Žatci ze dne 25. 11. 2016 s tím, že zde byl kolem 18.30.

Pokud byl obžalovanému předestřen obsah SMS zpráv odeslaných z mobilního telefonu zn. LENOVO až ve dnech 13. a 14.12.2016 a doručených na číslo poškozené [redacted], uvedl, k jejich obsahu, že nešlo o žádný vztah mezi nimi, s poškozenou se chtěl pouze sejít. Pokud měl vysvětlit, proč psal, že: „ k ní cítím, to co cítím“, tak tím myslel jen to, že se s poškozenou dobře povídalo. To, že jí psal, že ví, že má malou dcerku a že to chtěl řešit lidskou cestou, tak tím mínil vrácení peněz. SMS zpráv neposílal proto, že by usiloval o vztah s poškozenou , ale proto aby se sešli, chtěl ji nalákat a řešit ty peníze.

O trestním oznámení poškozené se dozvěděl až na policii dne 3. 1. 2017. S přítelem poškozené se nesešel. V důsledku té události nebyl napaden žádným mužem.

Pokud psal poškozené o soudu, tak tuto nechtěl žalovat, ale chtěl jít na policii, že ztratil finanční částku.

SMS zprávu ve znění: „Nechtěj, aby vyjeli tito individua, prosím přijeď, zaplatím taxi, co projedeš, zavolám později.“ psal.

SMS zprávu z 26. 11. 2016: „Víš, co je nejhorší? Záleží mi na tobě… A chci tě…Jenom nevím, proč jsi za mnou posílala toho svého… Včera jsem si tě přeplatil… Můžeš pro mě?“ psal

Lidé od poškozené mu psali mi zprávy asi ze čtyř čísel, které nejsou v soudním spise vůbec evidovaný.

Toho 26. 11. 2016 došel domů, šel si lehnout asi do 10 až 11 hodin a poté se věnoval statku. Nevím, proč poškozené psal SMS zprávy dne 26. 11. 2016. Ví, že to nedává smysl. Neumí vysvětlit, proč jí psal SMS zprávu typu: „Záleží mi na tobě, chci tě apod.“

V rámci těch SMS zpráv nezaznělo nic o znásilnění, vše si spojoval s těmi ztracenými penězi.

Obhajoba obžalovaného byla spolehlivě vyvrácena provedenými důkazy.

Soud měl k dispozici zejména výpověď poškozené Elišky C[redacted]. Tato shodně v řízení přípravném i před soudem vypověděla, že ten den jí nějaký muž volal a chtěl taxi do [redacted], následně souhlasil s cenou, tak pro něj jela. Muže odvezla do Žatce ke Kauflandu, kde vybral

z bankomatu peníze, potom chtěl na náměstí, tam mu zastavila u kašny. Je pravdou, že mu cestou ukazovala, kde bydlí, je jí to trapné, ale když jezdí, není moc doma, a tak když jede kolem domu, kde bydlí, tak zatroubí nebo napíše svému příteli, aby jí zamával. Ten pán si toho všiml a řekl jí, že jí někdo mává. Ten muž jí také v taxi říkal, že pracuje v Hitachi a že by jí mohl zařídit, že by vozila Japonce a že by si o tom někde promluvili. Po nějaké době jí zase volal, že je v kavárně na náměstí a že by chtěl odvézt do baru. Jela tam a odvezla ho k Pizzerie 123, když tam přijeli, řekl, že tam nechce, a navedl ji do Pražské ulice do baru Synot typu. Mohlo být něco před 22.00 hodin. Za všechny jízdy jí zaplatil. Následně jí volal, zval ji na večeři a na kávu, to ale odmítla s tím, že musí jezdit. Pak jí ještě psal SMS zprávu a odepsala mu v podstatě totéž. Když ho v tom Synot typu vyložila, jela domů k matce a té říkala, že jí ten muž psal SMS, aby byla s ním, že by jí zaplatil to, co by si vydělala za celou noc. Pak jí znovu volal, ať pro něj přijede. Řekla mu, že musí počkat, a když přijela k Synotu, nebyl tam. Volala mu, kde je a našla ho na autobusovém nádraží. Odtud chtěl odvézt do Kadaně. Když tam přijeli, ptala se ho, kde chce vystoupit, on ji ale stále zval na kávu. Řekla mu tedy, že si dá kávu a cigaretu, a on ji navedl na nějakou benzínku. Tam si koupila cigarety a kávu, platila si to sama hotově. Tankovala tam i naftu, kterou za ni chtěl zaplatit, házel tam pětisetkorunovou bankovkou, ale ona řekla obsluze, že je to zákazník, že platí sama. Byla tam s ním asi patnáct minut, chtěl být stále s ní s tím, že jí ten čas zaplatí. Ona ale musela jezdit, aby nepřišla o zákazníky. V té době na té benzínce stálo jiné taxi, on řekl, že si ho vezme. Odjela tedy do Žatce, cestu jí zaplatil. Po nějaké době jí znovu volal, aby pro něj přijela do Kadaně, mohlo být kolem 1.00 hodin. Řekla mu, že je v Mostě, že pošle kolegyni, on řekl, že to nespěchá a že na ni počká. Když se vrátila do Žatce, volala mu, a on řekl, že je někdy v Labyrintu v Kadani, kde ho pak vyzvedla a jela s ním do Žatce. Zde vystoupil u restaurace Jahůdka. Mohlo být kolem 2.00 hodin. Znovu jí volal kolem 5.00 hodin, ať pro něj přijede na tu Jahůdku, že chce domů do [redacted]. Když ho tam vezla, před obcí Chbany u lesíka řekl, že je mu špatně, jestli by nezastavila. Začala přibrzďovat, on najednou zatáhl ruční brzdu a vypnul klíček v zapalování. Zastavili na silnici. Nalezl na ni, byl otočený čelem k ní a začal jí olizovat obličej. Pak si sedl vedle, dal přes její nohy svou nohu a začal jí osahávat na obličeji, na prsou, ruku jí dal na přirození a dostal se až pod kalhotky. Měla vedle sebe pepřový sprej, ale nestihla ho ani použít. Říkal jí, že má dceru, že ona má také dceru, že se jí to bude líbit a ještě nějaké takové řeči. Odstrkávala ho, držela ho pod krkem, za vlasy, možná ho i škrábla, ale odstrčit nešel. Jediné, co se jí povedlo, že ho ze sebe odstrčila, když si na ni sedl. On si sedl vedle, dal na ni nohu, osahával ji a pokoušel se ji líbat. U toho jí na dvou místech roztrhl svetr, a to na prsou a na rukávu, roztrhal jí i řetízky. V dálce uviděla větší světlo, které se k nim blížilo. Podařilo se jí zatroubit a začala šíleně křičet. On vystoupil a ona se v autě zamkla. Byla tam asi minutu, než se z toho probrala, pak nastartovala a odjela domů. Vše se odehrálo v autě, které stálo na silnici u krajnice. Je jí jasné, co chtěl udělat, když jí zastavil auto a osahával ji. Kam šel, když vystoupil z auta, to neví. Jak dlouho to všechno trvalo, neví, snad pět nebo deset minut. Když z místa odjela, tak jí asi 20x volal, ale ona to nezvedala. Neví již, jestli jí volal už cestou, nebo až když byla doma. Psal jí i nějaké SMS zprávy. Když z toho místa přijížděla domů, volala kolegyni Pavlíně Z[redacted], jestli by na ni mohla směrovat hovory, že končí. Ona jí ale řekla, že také končí. Volala pak i příteli. Když přijela domů, řekla to svému příteli a ten den k večeru ještě své matce. Druhý den jí ten muž zase volal, ať pro něj zajede do Chomutova do Kobry, řekla mu, že nepojede, nebo to zavěsila, to již neví. Pak jí psal SMS zprávy na služební telefon, že ji miluje, že cítí, co cítí. Tyto zprávy dávala k dispozici policii. Ten služební telefon měl pak u sebe i její otec, který také občas jezdí taxíkem, a ten pak za ní přišel a řekl, že mu stále někdo volá, a když to zvedne, nikdo tam není. Podívala se na to číslo a bylo to číslo toho muže, kterého vezla. Měla toho už dost a tak mu zavolala a řekla mu, že to, co udělal, oznámí na policii. Policii to oznámila po takové době proto, že to zprvu nechtěla oznámit, bylo jí trapné o tom mluvit, jen známému z městské policie Bořku P[redacted] řekla, co se stalo. On jí řekl, ať to oznámí. Její přítel za tím mužem potom hned jel a propleskl ho. Chytil ho někde před obcí Chbany a tam se poprali. Ona si řekla, že to stačí. Pak se rozhodla jít to oznámit proto, že jí začal volat a psát, dostala strach. On se jí pokusil znásilnit a pak má

ještě tu drzost psát a volat. Když po tom činu jela zpět do Žatce, žádné policejní auto nepotkala. Ten muž jí zaplatil všechny cesty, nezaplatil jen tu, co se jí pokusil znásilnit. Neříkal jí, že mu v autě vypadly nějaké peníze, jen v Kadani, když vyšel z auta, hodil jí do okénka asi 800,- Kč se slovy „na, tady máš za to čekání“. Ona ty peníze ale sebrala, dala mu je s tím, že zaplatí jenom za cestu. Jediné, co po obžalovaném v autě zůstalo, byly cigarety, peníze v autě žádné nenašla. Obžalovaný se jí představil, matka ho našla na facebooku a ona ho tam poznala podle fotky. Pak se bála zvedat telefony, nejezdila jako taxikářka, několik hovorů odmítla nebo pro zákazníka nejela, protože se bála. Lékařské ošetření nevyhledala. Není pravdou, že by zajela na polní cestu, k žádné hádce v autě nedošlo.
V hlavním líčení dále poškozená dodala, že pokud by obžalovanému vypadla v jejím autě bankovka, tak by tam musela být ještě nyní, protože žádnou bankovku nenašla. Při uklízení auta po víkendu v něm našla cigarety a půllitr a má za to, že je tam nechal obžalovaný, protože s ním přišel z Jahůdky. Půllitr byl u nohou u spolujezdce a cigarety byly mezi sedačkou mezi řidičem a spolujezdcem. Věc oznámila až po 14 dnech proto, že se stupňovaly ty zprávy a kontakty ze strany pana obžalovaného. Její otec psal obžalovanému z jejího služebního telefonu, že si ho najde a že si s ním promluví. Za celou dobu, co obžalovaného vozidla, nedal najevo, že by o ni stál. Stává se jí často, že ji zákazníci zvou na večeři nebo kávu. Nebylo jí divné, proč pro obžalovaného má do Kadaně zase přijet ona, její sazba jezdí tak o 50 % levněji než konkurence a její zákazníci na ni běžně čekali i hodinu. Po incidentu se bála jezdit, nejezdila několik dní. Když obžalovaného vezla z Kadaně, tak viděla, že má vypito, ale bylo to v mezích, naopak při té poslední jízdě už byl opilý. Domů pak přijela kolem šesté hodiny a vše, řekla příteli, ten se oblékl a hned jel do [redacted], zastavil obžalovaného někde na cestě za obcí Chbany. Přítel měl potom zlomenou ruku a říkal, že obžalovaný dostal nakládačku.
Svědek Ladislav Š[redacted] je přítelem poškozené. Tento v řízení přípravném i před soudem potvrdil, že poškozená měla po příjezdu domů roztrhané tričko a svetr brečela, klepala se. Řekla mu, že nějakého zákazníka víckrát vezla a ten jí řekl, že je mu špatně, aby zastavila. Když zastavovala, zatáhl za ruční brzdu a vrhl se na ni. Ona uviděla někde na poli nějaké světlo, začala troubit, on se lekl a z auta utekl. Reagoval tak, že jel na to místo, za obcí Libočany, tam potkal chlápka s čepicí, tzv. basebalku, měl dlouhé vlasy. Dal mu několik ran pěstí a on spadl do příkopu. Řval na něj, měl vztek a není si jistý, zda obžalovaný něco říkal, ale určitě nemluvil o tom, že by ho družka měla okrást. Je si jistý, že to byl obžalovaný. Nepamatuje si, jestli něco říkal. Pak to vypustil. Jenže po nějaké době ten muž začal volat a psát SMS zprávy, a tak se šlo na policii. Přítelkyně to zřejmě řekla i její matce. Tato toho pachatele našla na facebooku a přítelkyně mu tu fotku ukázala, byl to ten muž, kterého zbil. Viděl nějaké zprávy, které ten muž přítelkyni psal. Co v nich bylo, to už si není jistý.
Před soudem svědek dodal, že poškozená řekla, že když už obžalovaný dostal, z čehož by mohl být průšvih, nepůjde to hlásit, ale, když dostávala od obžalovaného stále SMS zprávy, na policii šla.
Jemu se při potyčce s obžalovaným v podstatě nic nestalo, měl jen pohmožděný malíček, ale k lékaři nešel.
Svědek Roman H[redacted] před soudem vypověděl, že obžalovaný přišel v brzkých ranních hodinách do restaurace Jahůdka, to byl už napůl opilý, nepříjemný, vytahoval se, že je majitel autodopravy. Pil whisky Jack Daniels, kdy jedna sklenka stojí 65 Kč, a hostil i dva další hosty – svědkovi kamarády, ti také pili whisky. Tito pracují jako řidiči kamiónů, tak se jim nezdálo, co obžalovaný říká a řekli mu, že mu nevěří, že by byl majitel kamionové dopravy. Na to se obžalovaný začal rozčilovat. Mohl utratit kolem 1 500 Kč, objednal asi 20 panáků. V restauraci setrval max. hodinu až dvě. Protože na něm viděl, že už toho vypil dost, tak mu odmítl nalít a vyhodil ho. Pamatuje si, že u whisky měl ještě jedno pivo, to tam vylil a kolem něho byly peníze,

ty házel po baru a rozhazoval je. Jednalo se o částky 200,- a 500,- Kč, měl u sebe dost peněz. Než odešel, tak si peníze sebral, zmuchlal, nezaplatil dvě whisky. Před hospodou čekal na taxíka, toho si volal sám a přijela pro něj poškozená v bílé Octávce. Když obžalovaný odcházel z restaurace, tak u sebe mohl mít tak 2 až 3 tisíce. V průběhu večera mu neříkal, že by se mu v tu noc měly ztratit peníze.

Svědkyně Jana C[redacted] je matkou poškozené. Tato jak v přípravném řízení, tak před soudem potvrdila výpověď poškozené, že se u ní toho dne zastavila na kávu a říkala, že vezla jednoho pána, který jí slíbil, že by mohla vozit Japonce. Asi za 1,5 hodiny se stavila znovu a říkala, že ten stejný pán ji zval na večeři, že jí zaplatí klidně cestu do Prahy, aby nepřišla o peníze. Toho pána prý ten den vezla poprvé. Ráno jí poškozená psala SMS zprávu, že posílá přítele pro věci, že si roztrhla na autě o hřebík oblečení. Svědkyni to přišlo divné, proto jí psala, ať přijede, i jí volala, ale poškozená to nezvedala a nepřišla. K večeru volala jejímu příteli, ten jí pak dal poškozenou k telefonu a ta řekla, že zavolá později. Vzápětí jí přišla od dcery SMS zpráva, kde psala, že ona řeší, že jí nezvedá telefon, když se ji pokusili znásilnit. Večer pak již přijela a říkala, že se jí někdo pokusil znásilnit, že se mu to nepodařilo a nechtěla říci, kdo to byl. Ptala se jí, zda to byl ten, co jí nabízel Japonce z Hitachi, a ona řekla, že to byl on. Chtěla, aby to šla nahlásit na policii, ona se ale styděla, že o ní budou mluvit, že se jí to stalo, že to bude každý vědět. Také jí říkala, aby nevyhazovala ten svetr. Poškozená to ale nahlásit nechtěla, protože se styděla. Poškozená jí popsala, že ten zákazník někde po cestě řekl, že je mu špatně, aby zastavila. Najednou pak zatáhl ruční brzdu, vyndal klíček ze zapalování a vrhnul se na ni. Ona křičela a troubila a pak říkala, že viděla nějaká světla, kterých se lekl a utekl. Svědkyně ho ještě ten den na facebooku hledala a podle jména a příjmení ho našla. Našla tam i jeho fotku, předtím ale nějakou našel i její syn. Fotku ukázala dceři a ona řekla, že je to on.

V hlavním líčení svědkyně dodala, že o věci řekla bývalému manželovi poté, co poškozená odešla. Této během návštěvy stále zvonil mobil a SMS zprávy, pochopila, že od obžalovaného, který chtěl, aby za ním přijela. To volání a SMS pokračovalo i v následujících dnech. Vyhodnotila to tak, že obžalovaný mohl být rád, že z věci vyvázl a místo toho poškozenou sprostě atakoval a dělal si alibi jako by spolu chodili. Z tohoto jednání poškozená dostala strach a to bly podnět, proč nakonec věc oznámila.

Svědek Lukáš C[redacted] v přípravném řízení a shodně i před soudem vypověděl, že provozuje taxislužbu a jezdila pro něho jeho sestra Eliška C[redacted], která má však nyní svou vlastní koncesi. Neví, který den to bylo, ale matka mu řekla, co se sestře stalo. Sestra byla u nich na návštěvě a byla nějaká přešlá. Matka mu řekla to jméno toho muže, dnes si ho již nepamatuje, řekla, že chtěl sestru znásilnit a že z ní měl strhat šaty. Víc podrobností nechtěl ani slyšet, dělá se mu z toho špatně. Zadal jméno toho muže na facebook, objevila se tam fotka, ukázal ji matce a sestře a sestra řekla, že to byl on. Ví také, že pak sestře chodily nějaké zprávy a hovory na telefon a že se pak jako taxikářka bála jezdit.

Svědek Jindřich C[redacted] je otcem poškozené. V přípravném řízení a rovněž i před soudem vypověděl, že v neděli dopoledne mu tato volala, jestli by nemohl ten den jezdit taxíkem, že jí není dobře. Pak mu volala bývalá manželka, že Elišce už je lépe, jemu se to ale nezdálo a tak k bývalé manželce jel a tahal z ní rozumy. Ta mu o pokusu znásilnění ale řekla, až když u toho poškozená nebyla. Ví, že poškozené pořád zvonil telefon z nějakého neznámého čísla, až z toho byla na nervy. Poškozené říkal, aby to šla nahlásit, ona to však odmítala, říkala, že jí je to trapné, že neví, kdo ji bude vyslýchat, že se stydí a že to hlásit nechce. Ptal se potom Bořka P[redacted], kterého zná a který je městským strážníkem, jestli to může nahlásit místo ní. Ptal se i nějakých státních policistů a ti mu řekli, ať to jde dcera určitě nahlásit. Dcera mu neřekla, kdo to měl být, a bývalá žena mu pak řekla, že jí ten chlap slíbil, že bude jezdit pro nějakou fabriku, že shání taxíky.

V hlavním líčení svědek potvrdil, že dcera se chovala jinak než normálně, byla nervózní, klepala se. Z výpovědi svědka Bořka P[redacted], která byla za souhlasu stran čtena, bylo zjištěno, že pracuje u městské policie v Žatci. Potvrdil, že mu volal otec poškozené, který k němu pak přijel a říkal, že se někdo pokusil jeho dceru znásilnit. Říkal mu i jméno toho muže, že bydlí v nějaké vesnici za obcí Chbany a že dělá asi v Hitachi. Řekl mu, že dcera to musí oznámit na policii, ten mu ale odpověděl, že to dcera nahlásit nechce a odjel.
Skutková zjištění byla dále čerpána z listinných důkazů. Z těchto je zřejmé, že poškozená poznala obžalovaného v tipovacím albu. Záznamy z bezpečnostních kamer z benzinových čerpacích stanic v Kadani nebylo možno získat s ohledem na časový odstup. Policie provedla šetření za účelem ověření obhajoby obžalovaného o tom, že po vystoupení z vozidla poškozené měl hovořit s policejní hlídkou, přičemž bylo zjištěno, že místně příslušná hlídka Policie ČR OO Březno se zde nepohybovala, neboť službu konající příslušníci si nepamatovali na žádný hovor s obžalovaným, který on popisuje. Stejně tak s obžalovaným nebyla v kontaktu žádná hlídka Policie ČR OO Žatec, která s místem sousedí. Z provedeného protokolu o ohledání místa činu fotodokumentace soud zjistil toliko prostorové podmínky na místě, kdo došlo k žalovanému jednání, žádné další důkazy na místě zajištěny nebyly. Obžalovaný k výzvě policie vydal svůj mobilní telefon zn. LENOVO, ohledně kteréhož byly následně vyžádány údaje dle § 88a odst. 4 tr.ř. a bylo zjištěno, že mezi telefonním číslem [redacted], jež užíval obžalovaný a telefonním číslem poškozené proběhlo dne 25.11.2016 v době od 17:04 hodin do dne 26.11.2016 v 22:36 několik desítek kontaktů (hovory, SMS zprávy). Obsah SMS zpráv je zaznamenán na čl.151-6, a to počínaje od 26.11.2016 v 19:36 hodin. Lze poukázat např. na zprávu adresovanou obžalovaným poškozené dne 26.11.2016 v 20:44, v níž jí píše, že mu na ní záleží a chce ji a současně potvrzuje, že došlo k jeho setkáním s přítelem poškozeného, když uvádí „ nevím, proč jsi za mnou posílala toho svého…“. Téhož dne obžalovaný píše poškozené další SMS zprávy o tom, že ji chce se vším, chce ji vidět, že mu na ní záleží. Dne 13. -14. 12.2016 zaslal obžalovaný poškozené opět řadu SMS zpráv, v nichž sice hovoří o soudu, ovšem současně uvádí, že mu na poškozené záleží, rád ji uvidí, záleží mu na ni, ale myslel si, že je na tom jinak. V SMS zprávách z 14.12.2016 potom uvádí, že poškozená ani netuší, jak jej bolí, co dělá, když k ní cítí, co cítí.
Po takto provedeném dokazování senát dospěl k závěru, že byl zjištěn skutkový stav věci, o němž není důvodných pochybností, a to v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí. Návrh obhájce obžalovaného na provedení rekonstrukce trestného činu za účelem ověření, zda prostorové možnosti ve vozidle Škoda Octavia odpovídají popisu jednání tak, jak jej podala poškozená senát shledal zcela nadbytečným. Je sice pravdou, že obžalovaný je vysoké postavy, ovšem uvedený typ vozidla je dosti prostorný, aby v něm mohlo dojít k takovému jednání, kdy spolujezdec, byť nezanedbatelné výšky, se „navalí“ na osobu řidiče, a to obzvláště za situace, kdy tento je naopak menší, drobné postavy. Je obecně známo, že podobné sexuální praktiky, jako ty, jež jsou projednávány, jsou proveditelné i v menších prostorech než je kabina uvedeného vozidla, tudíž nejde o otázku, kterou by bylo třeba ověřovat prostřednictvím rekonstrukce či spíše vyšetřovacího pokusu.
Provedené důkazy byly soudem následně hodnoceny jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a bylo možno uzavřít, že vina obžalovaného byla bez důvodných pochybností prokázána. Obžalovaný je spolehlivě usvědčován opakovaně shodnou výpovědí poškozené. Její svědectví, kdy v podstatě zcela shodně popsala jednotlivé detaily průběhu oné noci a zejména potom naprosto shodně vylíčila průběh samotného jednání, jež je obžalovanému kladeno za vinu, hodnotí senát jako věrohodné. Poukazoval-li obhájce v rámci výpovědi této svědkyně na rozpory (viz. otázka, zda při útěku z auta obžalovaný vzal či nevzal sebou půllitr a kde byl tento ve voze

umístěn a dále okolnosti konzultace věci se svědkem P[redacted]) nejsou jednak okolnostmi podstatnými pro posouzení věci a dále se k těmto odlišnostem poškozená v hlavním líčení vyjádřila a i tyto její odpovědi jsou uspokojivé. Rozhodně proto nejde o takové rozpory, které by měly vést k závěru o její nevěrohodnosti. Lze připustit, že dokazování bylo ztíženo jednak časovým odstupem mezi skutkem a oznámením věci Policii ČR, kdy šlo o odstup zhruba 17 dní a dále faktem, že poškozená se v mezidobí zbavila oblečení, které měla v inkriminovaný večer na sobě. Nicméně, i ohledně těchto skutečností podala jak poškozená, tak ve shodě s ní i její rodinní příslušníci dostatečné vysvětlení. Nutno uvážit, že poškozená, ač jistě jednání obžalovaného pro ni představovalo traumatizující zážitek, odjela z místa, aniž došlo k dokonání jednání a tedy k vlastnímu pohlavnímu styku, přičemž po vylíčení události doma, její přítel ihned jel věc řešit s obžalovaným tzv. ručně, čímž důvodně mohla považovat věc za ukončenou, když navíc se za prožitou událost styděla a nechtěla absolvovat další nepříjemnosti spojené s podáním trestního oznámení, opakovanými výslechy jak na policii, tak následně na soudě. Chovala se obdobně jako řada dalších obětí sexuálních trestných činů, což je postoj sice nesprávný, ale pochopitelný, přičemž do tohoto logicky zapadá i to, že se zbavila poškozeného oblečení, které mohlo být významným důkazem. Pokud bylo následně s časovým odstupem více než dvou týdnů podáno trestní oznámení, tak poškozená opět logicky vysvětlila, že důvodem byl fakt, že se zvyšovala její obava z obžalovaného z důvodu jeho kontaktů prostřednictvím telefonátů a SMS zpráv. Zde je třeba uvést, že senát odmítá argumentaci obžalovaného o tom, že trestní oznámení je smyšlené proto, že poškozená hledala obranu před jeho požadavky na vrácení jemu údajně odcizených peněz. Lze poukázat jednak na obsah SMS zpráv, které jsou k dispozici, z nichž rozhodně nevyplývá, že by jimi obžalovaný prvotně požadoval jakýkoliv finanční obnos, naopak v první řadě vyjevuje svůj zájem o poškozenou a o další kontakt s ní. Senát má rovněž důvodné pochybnosti o tom, že obžalovaný v závěru onoho večera měl u sebe tolik finančních prostředků, o nichž hovoří. Jednak z výpovědi svědka H[redacted] je zřejmé, že jeho útrata v restauraci Jahůdka byla daleko vyšší, než on sám uvádí a dále je zřejmé, že obžalovaný byl nikterak zanedbatelně ovlivněn alkoholem, peníze měl volně po kapsách, tudíž je mohl ztrácet na řadě míst, kde se v průběhu večera pohyboval. Navíc, jak již uvedeno, by bylo logické, pokud by po vystřízlivění ověřil, že skutečně peníze nemá, že by ihned kontaktoval poškozenou s jasným požadavkem na jejich vrácení, což rozhodně neučinil. Pokud se senát zabýval motivací rozhodnutí poškozené, že v průběhu noci opakovaně brala do vozidla obžalovaného, jela pro něj, a to, ač se jistě zvyšovalo jeho ovlivnění alkoholem, což se může jevit nepochopitelným, tak bylo prokázáno, že obžalovaný, vydávajíc se za osobu k tomu kompetentní, nabízel poškozené, že jí zajistí stálou práci v podobě opakovaných jízd pro společnost Hitachi, jež sídlí poblíž Žatce, kdy vidina možného stálého výdělku byla důvodem, proč poškozená obžalovaného vozila opakovaně. Skutečnost, že obžalovaný v průběhu večera sám sebe prezentoval jako významnějšího, než kým byl plyne ostatně rovněž z výpovědi svědka H[redacted]. Ač, logicky, neexistují přímý svědci projednávané události, o věrohodnosti tvrzení poškozené svědčí svědectví jejích rodinných příslušníků. Jednak její matka potvrdila, že již v průběhu večera jí poškozená řekla o muži, jenž jí nabídl „práci“ a následně se jí svěřila, co se jí stalo, přičemž tomuto prožitku odpovídal i její psychický stav. Dále, pokud-li svědek Š[redacted] ihned po příjezdu poškozené domů, jel za obžalovaným, o čemž soud nemá pochyb, tak je logické, že důvodem bylo sdělení poškozené o počínání obžalovaného. Není zřejmé, z jakého jiného důvodu by tak svědek činil, když v té době žádné požadavky na vrácení peněz obžalovaný nevznesl. Ze shora uvedeného vyplývá, že výpověď obžalovaného naopak senát shledal nevěrohodnou. K výše popsanému lze dodat, že i jeho tvrzení o následném setkání s policejní hlídkou bylo vyvráceno zjištěním, že v inkriminovanou dobu se v daném prostoru žádná hlídka nepohybovala. Navíc, za situace, kdy by tomu tak bylo, by bylo jistě s podivem, že by této obžalovaný, který krátce předtím měl vystoupit rozčilen z vozidla poškozené proto, že jej měla okrást, nesdělil nic o tom, že přišel o nikterak nevýznamnou finanční částku. Toliko na okraj lze poznamenat, že jakkoliv je právem obžalovaného neúčastnit se hlavního líčení, je s podivem, pokud popírá závažnou trestnou

činnost, jež mu je kladena za vinu, že nechtěl být přítomen ani výpovědi poškozené, stejně tak se vzdal i práva vyjádřit se k ní. Za stávající obhajoby obžalovaného by jistě bylo lze očekávat jiný postoj.
Zjištěný skutkový stav soud hodnotil po stránce právní jako pokus zvlášť závažného zločinu znásilnění dle § 21 odst. 1, § 185 odst. 1, odst. 2 písm.a) tr.zákoníku , neboť tento se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že donutí poškozenou násilím k pohlavnímu styku, a tento čin spáchal způsobem srovnatelným se souloží, tohoto se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo. Je zřejmé, že počínání obžalovaného, kdy zatáhl za ruční brzdu, vypnul motor vozidla a poté (ač je podstatně vyšší a těžší) nalehne na poškozenou, omezuje ji v pohybu tím, že přes její nohy dává nohy, je násilím. Současně osahávání na přirození poškozené je způsob pohlavního sty ku srovnatelný se souloží. K dokonání skutku nedošlo toliko z jednání poškozené, která zareagovala na blížící se světla, na což obžalovaný z vozidla utekl. Uvedeného jednání se přitom obžalovaný dopustil nejméně v úmyslu nepřímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr.zákoníku, když za situace, kdy vůči jeho počínání projevovala poškozená výrazný odpor byl nejméně srozuměn s jeho protiprávností.
Při úvaze o druhu a výměře trestu vzal soud v úvahu ustanovení § 38 a následujících trestního zákoníku. Na straně obžalovaného, při absenci jeho doznání a jakékoliv lítosti, nelze shledat žádných polehčujících okolností. Přes skutečnost, že k dokonání jeho jednání nedošlo nelze uvažovat o ukládání jiného než již nepodmíněného trestu, a to nikoliv na samotné spodní hranici zejména s ohledem na další skutečnosti zjištěné k jeho osobě. Z opisu rejstříku trestů totiž vyplývá, že jde o osobu, která v minulosti byla opakovaně soudně trestána, a to i nepodmíněnými tresty, byť nikoliv pro obdobnou trestnou činnost. Stejně tak mu již byla dána šance v podobě podmíněného propuštění. S ohledem na poslední odsouzení Okresním soudem v Mostě sp.zn. 2 T 72/2011 a stejně tak již v roce 2008 uložené ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě je navíc zřejmé, že obžalovaný je dlouhodobě osobou s problémem s alkoholem, když jeho nadměrné požití zřejmě mohlo být jedním ze spouštěčů nyní projednávaného skutku. Při zvážení všech těchto zjištění proto byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce tří a půl roku, který soud považuje za odpovídající i dané trestní sazbě (tato činí 2- 10 let). Pro výkon trestu potom obžalovaný byl v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm.a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
Poškozená se s nárokem na náhradu škody nepřipojila.

P o u č e n í:
Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve čtyřech vyhotoveních.
Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Ságlová

v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání napadat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 3. ledna 2018

Mgr. Hana Bachová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Ságlová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.03.2018. Připojení doložky provedla Kateřina Ságlová dne 31.05.2018.